

Міністерство
освіти і науки
України

Міністерство освіти і науки України

Національний університет біоресурсів і
природокористування України

Механіко-технологічний факультет

НДІ техніки і технологій

Кафедра транспортних технологій та засобів у АПК

Представництво Польської академії наук в Києві

Польська академія наук відділення в Любліні

Академія інженерних наук України

Українська асоціація аграрних інженерів

**ЗБІРНИК ТЕЗ
доповідей
III Міжнародної
науково-практичної конференції
«Автомобільний транспорт та інфраструктура»**

AutoTransport and Infrastructure

23-25 квітня 2020 року
м. Київ

УДК 338

АНАЛІЗ СТАНУ АВТОПАРКУ УКРАЇНИ НА АВТОБУСНИХ ПАСАЖИРСЬКИХ ПЕРЕВЕЗЕННЯХ

Очеретний Дмитро Михайлович, магістрант⁶

Національний університет біоресурсів і природокористування України
dimon219a@gmail.com

У сучасному світі, коли постійне переміщення населення стало невід'ємною частиною сучасної людини а попит на даний вид послуг з кожним роком невпинно зростає динамічними темпами. Одним з основних видів транспорту для перевезення пасажирів – є автобусний автомобільний транспорт. Автобуси – є єдиним методом переміщення населення для більшості населених пунктів України, а саме для 412 з 460 міст і для 96 % усіх сільських населених пунктів.

Для дотримання надання якісного транспортного обслуговування слід дотримуватися таких показників: збільшення рухливості населення до 210 поїздок на рік; досягнення інтервалу руху за добу – 11 хв.; у години пік – 5-6 хв.; швидкості сполучення – 19-21 км/год.; середнього навантаження на 1 квадратний метр вільної площі салону в години пік до 5 чоловік, між піковий період до 3 чоловік; забезпечує регулярність руху не нижче 95 % [3].

За даними Міністерства Інфраструктури України в Україні зареєстровано – 142759 транспортних засобів для ведення господарської діяльності станом на 01.01.2020 рік. Кількість ліцензій виданих для автобусів складає – 51909 транспортних засобів та 2426 мікроавтобусів.

У відсотковому співвідношенні автобуси та мікроавтобуси складають 38 % від загальної кількості ліцензованих транспортних засобів. Їх середній вік складає приблизно шістнадцять років, наявні автобуси які знаходяться в експлуатації ще 70-х років минулого століття, що є неприйнятним зі сторони як якості надання транспортних послуг так і безпеки здоров'я та життя пасажирів.

На внутрішні перевезення пасажирів автобусами припадає 13687 кількість діючих ліцензій за видами діяльності з перевезення пасажирів, а кількість міжнародних ліцензій складає – 2502 [2].

Незважаючи на високу продуктивність та мобільність автобусних транспортних засобів та його стрімкі темпи розвитку попиту на даний вид транспорту, однією з основних проблем автобусів – є їх негативний вплив на навколишнє середовище в вигляді забруднення атмосферного кисню та вилив мастил та рідин в ґрунти. Особливо це стосується застарілих автобусів, що складають більшість автобусного автопарку України.

Одним з можливих з можливих рішень подолання даної проблеми – є поступова заміна існуючого автопарку на більш новий завдяки державній підтримці по типу субсидій, дотацій та інше.

⁶ Науковий керівник – Загурський Олег Миколайович д.е.н., доцент

Також альтернативою автобусам з двигунами внутрішнього згорання можуть стати автобуси на електричній тязі так званні електробуси. Саме завдяки електробусам можна вирішити один із головних недоліків автобусних транспортних засобів їх екологічність.

Серед вітчизняних виробників корпорація Богдан разом з Європейськими партнерами уже займається розробкою електричного автобусу – А70100. Це міський низько підлоговий електроавтобус, довжиною 11.96 метрів, загальна пасажиро місткість якого складає 90 чоловік, з них 26 місць для сидіння. Максимальний запас ходу на накопичувачах без підзарядки не менше – 100 кілометрів.

Враховуючи усі вище наведені приклади, недоліків та переваг автобусних транспортних засобів та реальний стан автопарку автобусів України. Слід вжити ретельних змін до підходу якості надання послуг з транспортних послуг, шляхом збільшення субсидій на придбання нових автобусів вітчизняних виробників та поступовий перехід на використання електричних автобусів замість бензинових та дизельних.

Література

1. Загурський О. М. Аналіз ринку автотранспортних послуг в Україні. Збірник наукових праць «Автомобільний транспорт» 2019. № 44. 66-71
2. Статистичні дані по галузі автомобільного транспорту – Міністерство Інфраструктури України - <https://mtu.gov.ua/content/statistichni-dani-po-galuzi-avtomobilnogo-transportu.html>
3. Автомобільний транспорт України: стан, проблеми, перспективи розвитку: монографія. К. : ДП «ДержавтотрансНДДпроект», 2005. 400 с.